

Ανάσταση: Η σύνοψη της ευαγγελικής αλήθειας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Εγώ είμαι η Ανάσταση και η Ζωή.

Εάν υπάρχει μια αλήθεια στην οποία θα μπορούσαν να συνοψισθούν όλες οι ευαγγελικές αλήθειες, η αλήθεια αυτή θα ήταν η ανάσταση του Χριστού. Και ακόμη, εάν υπάρχει μια πραγματικότητα στην οποία θα μπορούσαν να συνοψισθούν όλες οι καινοδιαθηκικές πραγματικότητες, η πραγματικότητα αυτή θα ήταν η ανάσταση του Χριστού. Μόνο στην ανάσταση του Χριστού εξηγούνται όλα τα θαύματά Του, όλες οι αλήθειες Του, όλα τα λόγια Του, όλα τα γεγονότα της Καινής Διαθήκης.

Μέχρι την ανάστασή Του ο Κύριος δίδασκε για την αιώνια ζωή, αλλά με την ανάστασή Του έδειξε ότι ο ίδιος όντως είναι η αιώνια ζωή. Μέχρι την ανάστασή Του δίδασκε για την ανάσταση των νεκρών, αλλά με την ανάστασή Του έδειξε ότι ο ίδιος είναι πράγματι η ανάσταση των νεκρών. Μέχρι την ανάστασή Του δίδασκε ότι η πίστη σ' Αυτόν μεταφέρει εκ του θανάτου εις την ζωήν, αλλά με την ανάστασή Του έδειξε ότι ο ίδιος νίκησε το θάνατο και έτσι εξασφάλισε στους θανατωμένους ανθρώπους τη μετάβαση εκ του θανάτου στην ανάσταση.

Με την αμαρτία ο άνθρωπος έγινε θνητός και πεπερασμένος· με την ανάσταση του Θεανθρώπου γίνεται αθάνατος και αιώνιος. Σ' αυτό δε ακριβώς έγκειται η δύναμη και το κράτος και η παντοδυναμία της του Χριστού αναστάσεως. Και για αυτό χωρίς την ανάσταση του Χριστού δεν θα υπήρχε καν ο Χριστιανισμός. Μεταξύ των θαυμάτων η ανάσταση του Κυρίου είναι το μεγαλύτερο θαύμα. Όλα τα άλλα θαύματα πηγάζουν από αυτό και συνοψίζονται σ' αυτό. Απ' αυτό πηγάζουν η πίστη και η αγάπη και η ελπίδα και η προσευχή και η θεοσέβεια. Αυτό είναι εκείνο το οποίο καμία άλλη θρησκεία δεν έχει· αυτό είναι εκείνο το οποίο ανυψώνει τον Κύριο υπεράνω όλων των ανθρώπων και των θεών. Αυτό είναι εκείνο το οποίο κατά τρόπο μοναδικό και αναμφισβήτητο δείχνει και αποδεικνύει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Θεός και Κύριος σε όλους τους ορατούς και αόρατους κόσμους.

Το ότι ο άνθρωπος πιστεύει αληθινά στον Αναστάντα Κύριο το αποδεικνύει με το να αγωνίζεται κατά της αμαρτίας και των παθών και εάν μεν αγωνίζεται, πρέπει να γνωρίζει ότι αγωνίζεται για την αθανασία και την αιώνια ζωή. Εάν όμως δεν αγωνίζεται, τότε μάταιη η πίστη του! Διότι, εάν η πίστη του ανθρώπου δεν είναι αγώνας για την αθανασία και την αιωνιότητα, τότε τί είναι; Εάν με την πίστη στο Χριστό δεν φθάνει κανείς στην αθανασία και την επί του θανάτου νίκη, τότε προς

τί η πίστη μας; Εάν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, τούτο σημαίνει ότι η αμαρτία και ο θάνατος δεν έχουν νικηθεί. Εάν δε δεν έχουν αυτά τα δύο νικηθεί, τότε γιατί να πιστεύει κανείς στο Χριστό; Εκείνος όμως ο οποίος με την πίστη στον Αναστάντα Χριστό αγωνίζεται εναντίον κάθε αμαρτίας του, αυτός ενισχύει σιγά-σιγά μέσα του την αίσθηση ότι ο Κύριος πραγματικά αναστήθηκε, άμβλυνε το κέντρο του θανάτου, νίκησε το θάνατο σε όλα τα μέτωπα της μάχης.

Χωρίς την ανάσταση δεν υπάρχει ούτε στον ουρανό ούτε κάτω από τον ουρανό τίποτε πιο παράλογο από τον κόσμο αυτό ούτε μεγαλύτερη απελπισία από τη ζωή αυτή, δίχως αθανασία. Σ' όλους τους κόσμους δεν υπάρχει περισσότερο δυστυχισμένη ύπαρξη από τον άνθρωπο, που δεν πιστεύει στην ανάσταση των νεκρών. Γι' αυτό, για την ανθρώπινη ύπαρξη, ο Αναστημένος Κύριος είναι τα «πάντα έν πάσιν» σ' όλους τους κόσμους: ό,τι το Ωραίο, το Καλό, το Αληθινό, το Προσφιλές, το Χαρμόσυνο, το Θείο, το Σοφό, το Αιώνιο. Αυτός είναι όλη η Αγάπη μας, όλη η Αλήθειά μας, όλη η Χαρά μας, όλο το Αγαθό μας, όλη η Ζωή μας, η Αιωνία Ζωή σε όλες τις αιωνιότητες και απεραντοσύνες.

Πηγή: «Αγία Ζώνη», Περιοδική Έκδοση Ιερού Ναού Αγίας Ζώνης Πατησίων, Τεύχος 23, Πάσχα 2011.